

Op t'Gulden Cabinet

VAN Mr. CORNELIS DE BIE

Aucteur.

Comt Vader van Apell', Regeerder van de Son:
 Onthaelt dees groote Zee, van d'Aganipsche bron.
 Reyckt hem u lauwer-krans, omheymt met schittrend goudt.
 Neyght neer u gulde strael, die nijdigheyt verdout.
 En weest niet meer betreurt, om't waerdigh hoogh gheslaght.
 Laet nu u droeven glans, het is weer voort-ghebracht,
 In dese onse Eeuw, alst leven van de Konst,
 Vernieuwt wordt, en weer bloeyt door sijne goede gonst.
 Soo datmen nu t'Pinceel, tot aen de sterren draeght.
 Den Stierder van zijn steert, aen jder een behaeght:
 En prijst zijn lewend' breyn, dat staegh Natuer trotseert:
 Bedrieght der menschen oogb: en s'Meesters eer vermeert.
 Is hy dan niet den gheen, die Phæbi glans verlight?
 En roemt zijn ouden stam, die eeuwich blijft verplicht.

THEODORVS VAN KESSEL
M. D.

Nil nobis proprium
 quam velle & intelligere.

Tot

V
 Die
 Van
 Mac
 Seer
 Soo
 Noc
 Voo
 Volc
 En t
 Haen
 Hy
 Met
 Het
 Voo

Oor Circ
 Een voe
 hier, De
 sijn ber
 staet ver
 wijlen Eft
 hy dees ble
 staet ghe

Tot Lof vanden selven Aucteur.

Wie isser, die de Konst bemindt
 Die van *Apelles* was besindt:
 Die niet en traght, te sien den staet
 Van sijn gheslaght en haer ghelaet.
 Maer nu ter wijl ons levens tijdt
 Seer haest, en snel ten eynde glijdt:
 Soo is dien lust noch noeyt voldæen,
 Noch oock ghebluft, noch oock vergaen;
 Voor dat de *Bie* des Neerlandts eer,
 Volded' het Europeesch begeer:
 En toonden, in het open veldt
 Haer daden, sin, en eyghen beldt.
 Hy is dan waert, te sijn ghekroont:
 Met *Daphnes* loof, die ons verthoont
 Het bloeyfel, t'gheen *Apelles* stam,
 Voor desen ded', eert hier toe quam.

Door *Circes* wet, *De Bie*, uyt *Floras* schoot te suyghen
 Een voetsel, naer wiens smaeck, de dieren al schier buyghen:
 Maer hier, *De Bie* voortbrenght een *Flora*, op wiens glans
Europa sigh beroemt: en torst den lauwer-krans.
Apollo staet verbaest: *Minerva* schijnt te fwichten,
 Den wijzen *Estylus*, door schaemt verberghet sijn dichten
 Als hy dees blom beschout, in wiens soet ghelaet,
Apelles staet gheprent, met sijn gheslaght en staet.

Theod. van Kessel.

DER

DER NEETSCHIE BIE EER-GALM
 RVGHTIGH VERTHOONT
 IN TLOF-SAEM, DEFTIGH VVERCK
 VAN MEESTER CORNELIVS DE BIE,
 INVVOONDER DER COOP-STEDE LIER.

Noit *Bie* heeft gragher Honingh-douw ghegheven
 Als ons de *Neet* werpt uyt haer golven op,
 De *Liersche* strant die doet de *Faem* her-leven
 Door *Helden-const* ghebroeyt in Honingh-drop.
Apol'sche VVal ô *Lier* ghy toetst de *snaeren*
 Die op de *Lier* van *Pæan* staen ghereckt,
 Wat wonder ist dat gh'uyt u silv're baeren
 Het *Peerlemoer* van *Const* hebt op-gheweckt;
 Wie cond' de *Const* doch beter lof besaemen
 Als *Lyra* d'eenich spel van *Poësië*?
 Die op haer kust *Apol' Apel'* te saemen
 In *Blonten tijdt* brocht door een stercke *Bie*:
 O schraend're *Bie* van schraend're gheeft ghesproten!
 U cloeckheyt glimt daer *Wijsheyts-Moeder* woont,
 U leden zijn vol gheeft'ghe *Const* ghegoten,
 Soo jeder deel des lichaems ons bethoont;
 U *Vleug'len* zijn t'*Pallet* met verf bevreven,
 U *Pooten* zijn *Pinceelen* van *Pictur'*
 Waer door ghy treft de *Constenaers* naer t'leven
 Van over langh gheleeft tot deser ur',
 Uw' *Angel* duydt de *Stift* van't eel *Graveren*
 Die vaeck in *Plaet* van *Coper* oft *Netael*
 De roembaer *Const* van *Snijen* ons heeft geren
 Gheopent in u *Cabinets* ovael;

U Hooft

U Hooft,
 Beduyt
 (Ghelijsk
 Van M
 O wond'r
 Jck mi
 Wie sal m
 Dewijl
 Noit heeft
 Soo clo
 Als ghy A
 Door u
 Gheen On
 Ghemo
 Een beter
 Ghesogl
 O'wang're
 Ghy vr
 Door Go
 Blijft re

Na de
 schi
 Is't ver

U *Hooft*, het hardst' van all' uw' ledemaeten,
 Beduyt *Schulptur*, die uyt een harden steên
 (Ghelijck *Pigmaël*) schept wondere ghelaeten
 Van Mensch, en Dier, met haer volmaeckte leên.
 O wond're *Bie*! ghy doet mijn ooren dreunen,
 Jck misch' in sangh, mijn stem wordt heesch en grof,
 Wie sal mijn pen met lof-sangh onder-steunen?
 Dewijl' mijn gheest verswackt in uwen lof!
 Noit heeft het *Iliens-ghebergh* ghedraeghen
 Soo cloeck gheswerm van swang're honingh-graet,
 Als ghy *Ambivari*' in print doet waeghen,
 Door u Homeêrsche pen in *Bie-ghewaet*:
 Gheen *Onder-aertsche Roomen* comt ghy roemen,
 Ghemorfelt, en ghebrisselt stuck op stuck,
 Een beter sap uyt *Nederlandtsche bloemen*
 Ghesoghen, gheeft gh' *Advatica* in druck;
 O swang're *Bie*! vol swang're gheest gheregent,
 Ghy vracht een werck, waer door u staelen Naem
 (Door Goden-gunst onsterfelijck ghesegent)
 Blijft rollen op de wiecken vande *Faem*.

Menghel-Veersch

O P

t'Voorschreven Schilder-boeck.

Nu de	der	her-leest soo	roem	lof	re
schil	ij	vol	en	ge	gent
Js t'ver	der	fren Mars oock	com	lijck	se

Leest in vrede.

GERARDVS WOLSSCHATIVS.

A a a a

TAFEL